

"İman dahi hayata hayat ve ruh oldukça..." ifadesini nasıl anlamalıyız?

İman, hakikatleri insana gösteren bir nur ve bir ışıktır. Şayet iman nuru ve ışığı insanın olaylara bakışında rehber olmaz ise, olayların manasını ve hakikatini kavrayamaz.

Mesela, **inkar ve küfür nazarında** ölüm, bir hiçlik ve yokluktur. Zamanın akıp gitmesi, varlıkları yokluk derelerine yuvarlayan dehşetli bir sel gibidir. Geçmiş, varlıkların yokluk mezarlığı hükmündedir. Gelecek ise karanlık ve insanın başına hangi musibetleri getireceği bilinmeyen bir endişe noktasıdır.

İman nazarında ise, ölüm, saadeti ebediyenin başlangıcı, daimi bir memlekete açılan bir kapı hükmündedir. Zamanın akıp gitmesi ise askerlikteki terhis gibi vazifesini bitiren, manasını gösteren varlık aleminin kararlı ve daimi bir memlekete, yani vatani aslileri olan cennete gitmek için bir vasıta ve araçtır.

Aynı şekilde, imanının nazarında geçmiş, yokluk kuyusu değildir. Hiçbir mahluk, varlıktan sonra ebedi hiçliğe gitmiyor. Gelecek ise karanlık ve insana endişe üreten bir nokta değil, tam tersine, vazifesini bekleyen ve varlık alemine çıkmayı bekleyen plan ve programlarla doludur. İşte imanın nuru ve bakış açısı, olayların ve nesnelere hakikati halini ve gerçekliğini, insanın nazarına takdim ediyor. İmanın hayata nur ve ışık olması hem ruh gibi canlılık bahşetmesi bu manadadır.

Nasıl ruh insan bedenine hayat ve canlılık veriyor ise, iman da aynı şekilde, insanın ruhuna ve hayatına manevi bir hayat ve canlılık veriyor. Her şeyin iç yüzünü ve hakikatini açan bir anahtar hükmüne geliyor. İmanın hayata ve nura nispet edilmesi onun önemine ve hayatıyetine işaret etmek içindir. Nasıl, ruh bedenden çıkınca, ceset kör bir kütük hükmüne geçiyor ise, aynı şekilde, iman da insanın ruh ve kalp dünyasından çıkarsa, o insan kör bir kütük hükmüne geçiyor, âdeta cansız bir ceset oluyor.